Ar3ce-18991023-02

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ..... ΦΡ. 20
ΕΞΑΜΗΝΟΣ..... » 10

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
ΚΑΤ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

5 ΛΕΠΤΑ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΚΡΙΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ε. ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ..... ΔΡ. 15
ΕΞΑΜΗΝΟΣ..... » 8

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΑΡΙΘ. 120

Ἀριθμὸς τηλεφώνου 138

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

ΑΘΗΝΑΙ, Σάββατον 23 Ὀκτωβρίου 1899 | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. 120 | ΕΤΟΣ Δ'. Περίοδος Β'. Ἀριθ. 1500

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ--ΝΕΑ ΗΤΤΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Τὴν πρότασιν περὶ μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς ζήτημα φιλολογικόν, ὡς ἀντικείμενον λαικῆς ἐρεύνης, τὴν ἐννοῶ. Ἀλλ' ὡς πρότασιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας δὲν ἠδυνήθην νὰ τὴν ἐννοήσω. Ἐνῷ εἶνε ἀνατρεπτικὴ ὅλων τῶν παραδόσεων καὶ τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, δὲν εἶνε οὔτε θετικὴ οὔτε ὠφέλιμος, ὅπως φαντάζονται.

Ὅλοι οἱ λαοί, ὅσοι κατέχουν ἀρχικὰς ἱερὰς βίβλους, ἀποκαλυπτικάς, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζουν τὸ πολιτικὸν καὶ τὸ θρησκευτικὸν αὐτῶν γόητρον, ἐφήρμοσαν μίαν ἀπαρέγκλιτον πολιτικήν.

Εἶπον αἱ γενεαὶ πρὸς τὰς γενεάς: Ἰδοὺ τὰ ἱερὰ ῥήματα. Δὲν θὰ μεταβάλητε οὔτε ἓν ἰῶτα, οὔτε μίαν κεραίαν. Ἀλλ' ἡ ἔρευνα εἶνε ἐλευθέρα. Διότι ἡ ἔρευνα εἶνε ἡ ζωή, εἶνε ἡ κίνησις. Ἡ ἀδιαφορία εἶνε ὁ θάνατος τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος». Τῆς ἐρεύνης ταύτης τὸ ἐξαγόμενον εἶνε ἡ θρησκευτικὴ φιλολογία τῶν λαῶν.

Οἱ Ἑβραῖοι ἐπὶ τριάκοντα πέντε αἰῶνας ἐπάλαισαν νὰ διατηρήσουν ἀλώβητον τὴν ἱερὰν αὐτῶν βίβλον. Οὔτε προφήτης, οὔτε Ραβῖνος διενοήθη τοιοῦτον ἐγχείρημα. Τὴν ἐθεώρησαν πάντοτε ὡς πηγὴν θρησκευτικῆς ἀναπτύξεως καὶ πλέον οὔ. Ἐδημιούργησαν τὸ Ταλμοὺδ, ὡς οἱ Ἕλληνες τὴν Πατρολογίαν καὶ τὸ νομοθετικὸν ἔργον τῶν Συνόδων, ἀλλ' ὡς ἀντικείμενον μεταφράσεως, ὄχι.

Οἱ Ὀθωμανοὶ τηροῦσι τὸ αὐτὸ πνεῦμα διὰ τὸ Κοράνιον. Καὶ ἰδοὺ ἡ κυριαρχία τῆς Ἀραβικῆς γλώσσης.

Αἱ μεταφράσεις τοῦ Εὐαγγελίου εἰς ἄλλας γλώσσας εἶνε κατὰ τῆς γνώμης τῶν ὀπαδῶν τῆς μετιφράσεως. Δὲν εἶνε ὑπὲρ αὐτῶν. Ἂν ἡ Ἀγγλία, ἂν ἡ Ἰταλία, ἡ Γερμανία, ἡ Γαλλία, κατεῖχον τὸ πρωτότυπον τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν γλῶσσαν, θὰ προεβαίνον εἰς τὴν μετάφρασιν;

Οὐδαμῶς.

Παρατηρήσατε τὴν ψυχολογίαν τῶν Λαῶν. Τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον τῆς Π. Διαθήκης εἶναι μετάφρασις. Καὶ ὅμως διὰ νὰ σταθῇ ἐκεῖ, ὅπου ἔπρεπε νὰ ἵσταται τὸ ἱερὸν βιβλίον, διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ὠφέλειαν τῶν πιστῶν, ἡ Ἐκκλησία ἐποιήσαλε καὶ τὴν μετάφρασιν μὲ τὴν αὐθεντίαν τῆς Θεοπνευστίας. Ἡ Βουλγάτα, ἡ Λατινικὴ μετάφρασις, περιεβλήθη τὴν αὐτὴν ἱερότητα.

Ἐνώπιον τῆς τοιαύτης τῶν ἰδεῶν, ταὐτότητος τῶν Λαῶν, πῶς δὲν ἐσταμάτησαν οἱ ὀπαδοὶ τῆς μεταφράσεως;

Οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Γερμανοί, οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἰσπανοὶ ἀναγινώσκουν βεβαίως τὸ εὐαγγέλιον ἐν μεταφράσει. Ἀλλ' ὅτον πρόκειται νὰ λύσουν ἐν δογματικὸν ζήτημα, ὅταν πρόκειται νὰ ἐμπεδώσουν μίαν ἀλήθειαν, ποῦ ἀνατρέχουν;

Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον.

Καὶ τότε τί νες εἶνε αὐτοί, οἵτινες ἔρχονται νὰ ἐκμηδενίσουν αὐτὸ τὸ προνόμιον, τὸ ὁποῖον ἀνύψωσε τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος, ὑπεράνω ἐθνῶν καὶ Βασιλέων; Ὅταν λέγουν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐγκαταλείψεως τοῦ ἐπισήμου κειμένου, ἀλλὰ μόνον περὶ μεταφράσεως χάριν τοῦ Λαοῦ, δὲν ἐννοοῦν τὰς συνεπείας τῆς προτάσεώς των.

Ἂν ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐτήρησε ζῶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς καὶ τὴν ὑπεροχὴν αὐτῆς ἀπέναντι ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν, αὐτὸ τὸ ὀφείλει, διότι ἐκράτησε ζωντανὴν τὴν γλῶσσαν τοῦ εὐαγγελίου ἐντὸς τοῦ Ναοῦ καὶ ἐντὸς τῆς Σχολῆς. Ἡ Ρωσσία ἔχει ἀπέραντον πολιτικὴν δύναμιν. Οἱ κληρικοί της εἶνε λαμπροστόλιστοι. Οἱ θεολόγοι της ἀμφιεύοντως μεμορφωμένοι.

Καὶ ὅμως ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν ζητημάτων καὶ οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Γερμανοὶ ἀπέβλεψαν πάντοτε πρὸς τὴν ἱεραρχίαν τῆς Ἀνατολῆς.

Διατί; Διότι Ἐκκλησία κρατοῦσα ἀδιαλείπτως τὴν διδασκαλίαν ἐν τῇ πρωτοτύπῳ γλώσσῃ ἐμπνέεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ πυρὸς, τὸ ὁποῖον διὰ τῶν αἰώνων ἐθέρμαινε τὴν διάνοιαν τῶν προκατόχων.

Παρατηρήσατε τὴν θέσιν τοῦ ἔθνους ἀπέναντι τῆς ἐθνικῆς του φιλολογίας. Μόλις ἡ γλῶσσά του ἐδιχάσθη εἰς ἀρχαίαν καὶ λαικὴν, ἡ αὐθεντία του ἡ φιλολογικὴ ἐξεμηδενίσθη. Εἴμεθα ὑπὸ τὸ κράτος τῆς Γερμανικῆς αὐθεντίας, ὅπως ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πεδίου μᾶς προετοιμάζουν τὴν κυριαρχίαν τῆς Ρωσσικῆς Θεολογίας, ὅπως ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ σταδίου κατέστησαν τὸ δύσμοιρον τοῦτο ἔθνος ὑποχείριον εἰς βλέψεις, αἵτινες δὲν εἶνε αἱ ἐθνικαί του.

Τὸ Ἑλληνικὸν Πατριαρχεῖον διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἔστη πάντοτε ἐπὶ δύο βάσεων ἀκλονήτων.

Ἐπὶ τοῦ νόμου τῆς συντηρήσεως.

Ἐπὶ τοῦ νόμου τῆς προόδου.

Ὡς θρήσκευμα ἀποκαλύψεως καὶ θεοπνευστίας συντηρεῖ ἀναλλοίωτον τὴν γλῶσσαν, δι' ἧς διεδόθησαν αἱ ἀλήθειαι τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ὡς θρήσκευμα γόνιμον ἐβάδισε τὴν ὁδὸν τῆς προόδου διὰ τῶν Συνόδων, τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ κηρύγματος.

Αὐτὰς τὰς δύο βάσεις ἀνατρέπει σήμερον ἡ πρότασις περὶ μεταφράσεως.

Καὶ ἐν ὀνόματι τίνος κατεργάζονται τὸ νεωτερισμὸν αὐτόν;

Ἐν ὀνόματι, λέγουν, τῆς κοινῆς σωτηρίας! Καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ νέου τούτου ξόανου μᾶς καλοῦν νὰ συντρίψωμεν τὴν γλῶσσαν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ μετ' αὐτῆς νὰ ἐκμηδενίσωμεν ὅλην τὴν ἠθικὴν δύναμιν, ὅλην τὴν αὐθεντίαν, ὅλον τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ῥίπτονται καὶ κατασυντρίβονται οἱ Ἰνδοὶ ὑπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ ἅρματος τοῦ Βισνοῦ!

Οἱ ὀπαδοὶ τῆς μεταφράσεως διὰ νὰ εἶνε συνεπεῖς πρέπει νὰ ζητήσουν τὴν κατάργησιν τῆς γλώσσης τοῦ Κοινοβουλίου, τῆς γλώσσης τῆς νομοθεσίας, τῶν δικαστηρίων, τῆς Κυβερνήσεως. τοῦ Μητροπολίτου, τῶν ἐφημερίδων. Διότι ἡ γλῶσσα αὐτῶν εἶνε δυσκολωτέρα τῆς γλώσσης τοῦ Εὐαγγελίου. Τὸ Εὐαγγέλιον δὲν εἶνε δυσνόητον ἐν τῇ φράσει. Τὸ δυσνόητον ἔγκειται ἐν τῇ στενῇ αὐτοῦ συναφείᾳ πρὸς τὴν Ἑβραϊκὴν ἀρχαιολογίαν, πρὸς τὴν Ἑβραϊκὴν Θεολογίαν, πρὸς τὰς ἑβραϊκὰς ἰδέας καὶ τὸν ἑβραϊκὸν ἀποκαλυπτισμόν. Τοιαῦτα δὲ ζητήματα δὲν ἠμπορεῖ νὰ διαφωτίσῃ ἁπλῶς κατὰ λέξιν ἡ μετάφρασις.

Ἐρωτῶ: Ὑπάρχει κατὰ λέξιν εὐληπτότερον χωρίον ἀπὸ τὸν μακαρισμὸν «Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι;»

Καὶ ὅμως αὐτὸ τὸ ἁπλούστατον χωρίον, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται χιλιάκις διὰ τοῦ στόματος τοῦ ἐσχάτου πολίτου, ἐνδεικνύει ἐν μέρει τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ.

Παρ' Ἑβραίοις ἐκτὸς τῶν Λευιτῶν ὑπάρχει ἡ τάξις τῶν Ναζίρ, τῶν καθιερωμένων, οἵτινες εἶχον ἔργον ἀποκλειστικὸν τὴν μελέτην τοῦ Νόμου. Διὰ τοῦ χρόνου καὶ τῆς πολιτικῆς ἐξελίξεως ἡ τάξις αὕτη κατέληξεν εἰς τοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους, κόμμα πολιτικὸν, τὸ ὁποῖον ἐκράτει εἰς τὴν παντοδύναμον αὐτοῦ χεῖρα τοῦ Νόμου τὸ κράτος.

Πρὸς τὴν προνομιοῦχον ταύτην τάξιν ἦλθεν εἰς πάλην ἀμείλικτον ὁ Ἰησοῦς. Ἡ μονομαχία ἦτο τρομερά. Ἡ ἐπίσημος ἀριστοκρατία ἀρ' ἑνὸς, ἡ ἀσημότης ἀρ' ἑτέρου. Ἡ Γαλιλαία ἡ ἄξεστος. ἡ ἀμαθὴς, ἡ ἐπαοχία, ἐδῶ. Ἡ Ἱερουσαλὴμ ἡ ἐπίσημος, ἡ πόλις τοῦ Νόμου καὶ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων, ἐκεῖ.

Ὅταν ἔλεγον εἰς τοὺς Φαρισαίους, ὅτι ὁ Ἰησοῦς γοητεύει τὰ πλήθη, τὰ συμπαρασύρει καὶ τὰ συναρπάζει μὲ τὴν γλῶσσάν του τὴν νέαν, τὴν στρογγύλην, τὴν ἀποφθεγματικὴν, τὴν αὐθεντικὴν, οἱ Φαρισαῖοι ἐν ἀγανακτήσει πατριωτικῇ, μὲ τὴν ἔπαρσιν τῆς ἰσχύος των:

«Ἐπικατάρατος, ἐκραζον, ὁ ὄχλος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον».

Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὅστις πάντοτε εἶχε πρόχειρον ἓν βέλος νὰ ῥίψῃ κατὰ πῶν ἀντιπάλων:

«Ὄχι, ἀπήντα. Εἶσθε, ναί, οἱ γνῶσται τοῦ νόμου, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑβραϊκοῦ πνεύματος. Ἀλλὰ δὲν θὰ εἰσέλθετε σεῖς εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Θὰ εἰσέλθουν οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, οἱ ἀγνοοῦντες τὸν κόσμον, οἱ περιφρονημένοι. Οὐχὶ τοῦ ἤθους ἡ ἔπαρσις. Ἡ εὐθύτης τῆς καρδίας θὰ εἰσέλθῃ ἐκεῖ».

Ὅλον τὸ Εὐαγγέλιον εἶνε πλήρης ἀντίθεσις μεταξὺ δύο πνευμάτων, ἀντιθέτων. Καὶ ἡ καθαρὰ ἠθικὴ διδασκαλία καὶ ἡ δογματικὴ ἄποψις καὶ τοῦ βίου ἡ ἐξέλιξις συνδέονται πρὸς τὴν Ἑβραϊκὴν Ἱστορίαν, πρὸς τὴν νομοθεσίαν, πρὸς τὴν πολιτικὴν κατάστασιν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν καὶ τὴν ὑπὸ τῶν Ρωμαίων δημιουργηθεῖσαν.

Διὰ νὰ ἐννοηθῇ ἐν τοιοῦτον βιβλίον πρέπει ὁ ἀναγνώστης νὰ εἰσαχθῇ ὅλος εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, νὰ κάμῃ ἀφαίρεσιν τῶν αἰτίων καὶ νὰ ἀναπαραστήσῃ ἐν τῇ φαντασίᾳ ὅλα τὰ πρόσωπα τῆς τρομερᾶς ταύτης πόλεως διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὅλον τὸ κάλλος καὶ ὅλον τὸν θρίαμβον τῆς ἀληθείας.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε τὸ ἔργον τῆς μεταφράσεως. Εἶνε τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς, εἶνε τὸ ἔργον τοῦ κηρύγματος. Καὶ ποῦ εἶνε ἡ Σχολή σας, ποῦ εἶνε τὸ κήρυγμά σας, τὸ ζωντανὸν, ὄχι τὸ μισαποθαμμένον, ὄχι τὸ σαχλὸν, ὦ Ἅγιε Μητροπολῖτα, ὦ Ἅγιε Κεφαλληνίας;

Ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν ζητημάτων ἡ πίστις εἶνε διάφορος τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος. Τί διακρίνει τὰς ἐποχὰς καὶ τοὺς λαούς; Ἡ πίστις, ὄχι. Τὸ αἴσθημα, ναί. Πίστιν ἔχει ὁ Ἕλλην. Γινώσκει τὸ δόγμα, γινώσκει τὰς βάσεις τῆς πίστεως, τὰ ἠθικά της ἀξιώματα τὰ γινώσκει, δὲν τὰ αἰσθάνεται. Ἰδοὺ τὸ κακόν. Διότι τὸ αἴσθημα τὸ ἀναπτύσσει ὁ λόγος ὁ ζῶν, τὸ πνεῦμα, ὄχι τὸ γράμμα. «Τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ, εἶνε πνεῦμα, εἶνε ζωή», λέγει ὁ Παῦλος.

Ὅστις ἀγνοεῖ τὴν διάκρισιν μεταξὺ τῆς πίστεως καὶ τοῦ αἰσθήματος εἶνε ἐκτὸς τῆς ἐπιστήμης. Ὅπως θὰ ἀποδείξω, ὅτι οἱ ὀπαδοὶ τῆς μεταφράσεως εἶνε καὶ ἐκτὸς τῆς Ἱστορίας καὶ ἐκτὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ.

(Ἐκ Πατρῶν)

Μ. Γ. Σακελλαρέου.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Η ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ. — ΛΕΠΙΔΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ. — Η ΚΛΙΜΑΞ ΤΩΝ ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ; — ΑΦΟΜΟΙΟΣΙΣ ΜΙΣΘΩΝ. — ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ — ΟΙ ΜΑΛΛΙΑΡΟΙ.

Εἴχομεν γράψει προχθὲς περὶ τῆς ἐπικειμένης χρεωκοπίας τῆς Βουλγαρίας, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ δανείου τὸ ὁποῖον ἐπροκειτο νὰ τῆς παραχωρήσῃ ὁ «Νεολόγος». Ἤδη, καθ' ἃ μανθάνομεν, ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ σύντονα μέτρα ὅπως προλάβῃ τὴν οἰκονομικὴν καταπτῶσιν. Καὶ πρῶτον ἤρχισε νὰ ἐλαττώνῃ τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν της. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη θὰ ἔχῃ σοβαρὰς συνεπείας, ὅσοι δὲ ὑπάρχουν ἐν Σόφιᾳ μήπως πολλοὶ Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ σπεύσουν καὶ καταταχθοῦν εἰς τὸν Τουρκικὸν στρατὸν, ὅπου οἱ μισθοὶ πληρώνονται τακτικώτατα!

Ἡ ἐλάττωσις τῶν μισθῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἐγένετο κατὰ ἑπτὰ δραχμὰς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν γενικῶς. Δηλαδὴ καὶ Ἀξιωματικοὶ καὶ Κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι θὰ ὑφίστανται κράτησιν 7 ο/ο. Τοιουτοτρόπως οἱ Βούλγαροι ὑπάλληλοι ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς Ἕλληνας συναδέλφους των, οἱ ὁποῖοι ἐπίσης πληρώνουν ἑπτὰ τοῖς ἑκατὸν μηνιαίως... εἰς τὰ προεξοφλητικὰ γραφεῖα!

Ἀλλὰ δὲν περιωρίσθη ἕως ἐδῶ μόνον τὸ κακόν. Ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω κρατήσεως ἐγένετο καὶ ἄλλη, λόγῳ δανείου. Ἡ δευτέρα ὅμως κράτησις θὰ εἶνε προσωρινὴ, μέλλουσα νὰ διαρκέσῃ μέχρι τέλους τοῦ 1900, ἐκτὸς ἐὰν αἱ ἐθνικαὶ περιστάσεις τὴν παρατείνουν καὶ μέχρι τοῦ 1901 ἢ μέχρι τοῦ 1902 ἢ μέχρι τοῦ 1903 καὶ μετά!

Τὸ ποσὸν τῆς λόγῳ δανείου κρατήσεως ἐκ τῶν μισθῶν τῶν Βουλγάρων ὑπαλλήλων δὲν εἶνε τὸ αὐτὸ δι' ὅλους. Ἐφαρμόζεται δὲ ἡ κάτωθι κλίμαξ:

Διὰ τοὺς λαμβάνοντας μισθὸν μέχρι 2,400 ἐτησίως ἡ κράτησις εἶνε . . . 20 ο/ο
Διὰ τοὺς λαμβάνοντας μέχρι 4,000 δρ. 25 ο/ο
Καὶ διὰ τοὺς λαμβάνοντας μέχρι 4,800 δραχ. . . . . 30 ο/ο

Ἡ ἀνωτέρω κλίμαξ εἰς τὴν μουσικὴν καλεῖται μινόρε (ἐλάσσων). Καλεῖται δὲ μινόρε ἡ κλίμαξ αὕτη, διότι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ οὔτε μαντζόρε οὔτε μαντζάρε διὰ τοὺς Βουλγάρους ὑπαλλήλους!

Γεννᾶται ὅμως τὸ ζήτημα, τί θὰ κάμουν τώρα οἱ Βούλγαροι ὑπάλληλοι μὲ τὴν ἀρκετὰ σημαντικὴν ἐλάττωσιν τῶν μισθῶν των; Θὰ μείνουν ἢ θὰ παραιτηθοῦν; Ἐπειδὴ τρέφομεν ἰδιαιτέραν συμπάθειαν πρὸς αὐτοὺς, τοὺς συμβουλεύομεν νὰ μὴ παραιτηθοῦν, μιμούμενοι τὸ παράδειγμα τῶν συντακτῶν τοῦ «Νεολόγου»:

Δὲν εἶνε ἐν τούτοις ἀπίθανον πολλοὶ Βούλγαροι ὑπάλληλοι νὰ δώσουν τὰς παραιτήσεις των κατόπιν τοῦ νέου μέτρου τῆς Κυβερνήσεώς των καὶ νὰ μεταβοῦν εἰς ἄλλα μέρη πρὸς ἀναζήτησιν θέσεως. Πραγματικῶς δὲ, ἐκτὸς τῆς Βουλγαρίας, δύνανται νὰ εὕρουν εὐκόλως θέσεις οἱ Βούλγαροι, καὶ ἰδίως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου οἱ ὑπάλληλοι σπανίζουν!

Πρόκειται λοιπὸν νὰ ἐξαφανισθῇ καὶ ἡ πνευματικὴ ἰδιοκτησία. Ἡ ἑταιρία τῶν Φιλοτέχνων συνέταξε Νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ κ. Θεοτόκης ὑπεσχέθη ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τῆς Βουλῆς θὰ φροντίσῃ ὅπως τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ψηφισθῇ, διότι εἶνε ἄδικον νὰ μείνῃ ἀπροστάτευτος ἡ πνευματικὴ ἰδιοκτησία, ἐνῷ πᾶσα ἄλλη ἰδιοκτησία προστατεύεται τόσον καλὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Βάσις τοῦ νέου νομοσχεδίου εἶνε ἡ ἀναγνώρισις τῶν πνευματικῶν προϊόντων, ὡς ἀποτελούντων ἀληθινὴν περιουσίαν, τὴν ὁποίαν κανεὶς δὲν δύναται νὰ οἰκειοποιηθῇ. Ὥστε μόλις ψηφισθῇ τὸ Νομοσχέδιον, ὅλα τὰ φιλολογικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα θὰ γείνουν καθὼς τὰ σπίτια καὶ τὰ οἰκόπεδα. Θὰ ἐνοικιάζωνται δὲ καὶ θὰ ἐνεχυριάζονται καὶ θὰ πωλοῦνται. Τὸ τελευταῖον συνέβαινε καὶ μέχρι τοῦδε εἰς πλείστα φιλολογικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐκατοῦντο... εἰς τοὺς μπακάληδες.

Φανταζόμεθα πλέον τὴν χαρὰν τῶν μαλλιαρῶν. Τὰ ἔργα των οὐδεὶς τοῦ λοιποῦ θὰ εἰμπορῇ νὰ τὰ κλέψῃ, ἐκεῖνος δὲ ὁ ἀχρεῖος Μελαχροινός, ὁ ὁποῖος κατελήστευε τὴν «Τέχνην» θὰ καταδικάσῃ ἀναμφιβόλως εἰς τὸ μέλλον!

Μεταξὺ μαλλιαρῶν:

— Σωθήκαμε, βρὲ ἀδερφέ. Μὲ τὸ Νομοσχέδιον περὶ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας, τὰ ἔργα μας γίνονται κτήματα ἐντελῶς ἰδικά μας.

— Καὶ μήπως τώρα μᾶς τὰ πέρνει κανείς;

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗΝ

ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΚΡΗΤΗΣ

Ἀπὸ σκοποῦ καὶ ἕνεκα τῆς σοβαρότητος καὶ ἕνεκα τῆς σημασίας αὐτοῦ, ἀφῆκα τελευταῖον τὸ ζήτημα τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης. Καὶ κατὰ μὲν τὴν γνώμην μου—καὶ διὰ νὰ εἶμαι ἐν τῇ κυριολεξίᾳ—ζήτημα τοιοῦτον πραγματικῶς δὲν ὑφίσταται ἐν Κρήτῃ: Ὑπάρχει μόνον μικρὰ τις διαφορὰ γνώμης ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ διακανονισμοῦ αὐτοῦ μεταξὺ τοῦ ἡγεμόνος τῆς νήσου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Εὐμενίου, διαφορὰ ἣν ἠθέλησαν ἐκ μεταλλευόμενοι: εἰνὲς νὰ ἀναγάγωσι τὸ πρᾶγμα εἰς περίοπτον ζητήματος σπουδαίου.

Πρόκειται λοιπὸν κυρίως περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ χρισθέντος ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἱεράρχου, ὡς θρησκευτικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κρήτης. Ὁ ἡγεμὼν, ὅστις οὐδεμίαν εἶχε βεβαίως διάθεσιν νὰ δημιουργήσῃ ἐν ἀρχῇ ζητήματα, οὐδεμίαν θὰ εἶχεν ἔνστασιν κατὰ τῆς ἀναγνωρίσεως ταύτης, ἂν μὴ ἄμα τῇ καθόδῳ του, εὑρίσκετο πρὸ καταστάσεως πραγμάτων, ἣν ἐδημιούργησεν ἡ κομματικὴ ἐμπάθεια τινων ἐκ τῶν προεξαρχόντων ἐν Κρήτῃ, οἵτινες ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης, ἠθέλησαν νὰ ἀσκήσωσι πολιτικὴν ἐπιρροὴν καὶ αὐτοὶ μὲν οὐχὶ τὰ ἐπωφελέστερα φρονοῦντες, παρασυρόμενοι δὲ καὶ ὑπὸ ἱερωμένων ἰδιοτελῶς σκεπτομένων ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Ἐμεσολάβησεν οὕτω σειρὰ γεγονότων, σκανδαλωδῶν εἰς ἄκρον, καὶ ἄτινα, ὡς γνωστὰ, παραλείπω νὰ ἀναφέρω. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο, ὅτι ὁ ἡγεμὼν, τὸ μὲν θῦμα εἰσηγήσεων, τὸ δὲ δυσαρεσκείας ἣν προεκάλεσεν ἡ ἀγέρωχος ὁπωσδήποτε ἀτάκτις τοῦ Μητροπολίτου ἀπέναντί του, ἀπέφυγεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὸ ζήτημα ἀναγνωρίζων καὶ πολιτικῶς, τὸν ἄλλως ἀναγνωρισμένον θρησκευτικῶς δυνάμει τῆς χειροτονίας του Μητροπολίτην, καὶ ἐδόθη οὕτως ὁ καιρὸς εἰς τοὺς ἐπιτηδείους νὰ δημοκοπήσωσι μεταξὺ τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ ἀποπειραθῶσι νὰ δημιουργήσωσι ζήτημα χωρὶς νὰ πρέπῃ.

Αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ πρᾶγμα οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν, οὐδ' ἔπρεπε δὲ νὰ ἀπασχολῇ πολλοὺς, ἅτε ἀναγόμενον ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς ἰδιοτελεῖς προνομίας τῆς ἡγεμονίας. Δυστυχῶς ὅμως ὁ Κρητικὸς λαὸς, ὅστις ἕως χθὲς ἔβλεπεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κέντρον ἐθνικῆς ἑνότητος, φανατίζεται εὐκόλως μὲ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, τὴν τάσιν του δὲ ταύτην διακαπηλευόμενοί τινες, ἤρξαντο γεννῶντες συζητήσεις καὶ ἐμφυλίους, οὐ ὅμως ἡ ἐγκαιρος φρόνησις καὶ ἐπιβολὴ τοῦ ἡγεμόνος, δὲν ἄφηκε νὰ ἐξέλθωσι τοῦ στόματος ἀκόμη.

×

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς τὴν νῆσον ἀποστολῆς μου, ἐμελέτησα, τὸ ζήτημα. Στοιχεῖα ἄξια ἐνδιαφέροντος πολλοῦ δὲν εὗρον. Μόνον τὸν φόβον εἶχον περὶ γεννήσεως κομματικῶν ἐμπαθειῶν.

Ἀλλ' ὁ Πρίγκηψ ἐτοποθέτησε τὸ ζήτημα.

— Θὰ κανονίσω, εἶπε, τὰ πράγματα συμφώνως μὲ τὴν ἱερὰν θέλησιν τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας.

Ἡ δήλωσις αὕτη κατ' ἐμὲ, κλείει τὸ ζήτημα τοποθετεῖ αὐτὸ, καὶ θέτει κῆμδν εἰς τὸ στόμα, παντὸς ἰδιοτελοῦς φαμφαρόνου. Καὶ ἐπομένως καλὸν θὰ εἶνε καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἑλληνικὸν τύπον, νὰ μὴ τείνῃ τὸ οὖς εἰς τὰ ἐκ Κρήτης παράπονα τῶν ὀλίγων ἀμέσως ἐνδιαφερομένων, πεποιθὼς ἀπολύτως ἐπὶ τὴν σύνεσιν καὶ τὸ φιλόθρησκον τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος αὐτῆς.

Δὲν ἠμέλησα οὐχ ἧττον νὰ ἴδω καὶ τὸν Μητροπολίτην. Ἡ Α. Σεβ. μοῦ ἐξέφρασε τὴν θλῖψιν του, δι' ὅσα λέγονται.

— Οὔτε ἔχω, μοῦ εἶπε, οὔτε δύναμαι ἢ μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἔχω διαφορὰς μὲ τὸν ἡγεμόνα μου. Ἐγὼ ὡς ἀπεσταλμένος τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας ἐδῶ, περιορίζομαι εἰς τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντά μου, θὰ ἀναμιχθῶ δὲ εἰς τὰ διοικητικὰ τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ μὲ διατάξῃ. Τί μεσολαβεῖ ἐν τῷ μεταξύ, οὔτε μὲ ἐνδιαφέρει. Ἐὰν ἄριστον ἡ Μεγ. Ἐκκλησία μὲ ἀνακαλέσῃ ἐκ Κρήτης, ἀποστέλλουσά με ἀλλαχοῦ, θὰ συμμορφωθῶ μὲ τὴν διαταγήν της. Τί σχέσιν ἔχω ἐγὼ μὲ τὴν πολιτικήν; Ἀκούω ὅτι μὲ ἐπιβουλεύονται παρὰ τῷ Ἡγεμόνι καὶ μὲ διαβάλλουσιν· ἀδιαφορῶ τελείως, πεπεισμένος ὅτι ἡ Α. Ὑψ. ἴσταται πολὺ ὑψηλότερον τοιούτων συκοφαντικῶν ἐπιρροῶν.

Καὶ περιμένω. Λυποῦμαι μόνον, διότι βραδύνει πολὺ ἡ πολιτεία νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν δι' ἐμοῦ διακονόνισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

22 Ὀκτωβρίου

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚ. ΔΑΝΕΙΩΝ			
1881	120,000,000 Δρ.	5 ο/ο Δρ.	324.—
1884	170,000,000 »	5 ο/ο »	322.—
1887	135,000,000 »	4 ο/ο »	387.—
1889	125,000,000 »	4 ο/ο »	272.—
1890	Σιδ. Πειραιῶς-Λαρίσσης-Συνόρων...	5 ο/ο »	318.—
1885	30,000,000 Δάν. Πατρ.	»	355.—
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ			
	Λοχ. Ἐθν. Τραπέζ....	4 ο/ο »	648.50
	Δάν. ἑταιρ. Σ.Π.Α.Π.	5 ο/ο »	156.—
	Δάν. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	4 ο/ο »	426.—
	Δάν. Προσκτ.-Πειραιῶς	5 1/2 »	199.—
	Δάν. » »	5 ο/ο »	198.—
	Δάν. Σιδ. Θεσσαλίας...	5 1/2 »	505.—
	Δάν. » »	5 ο/ο »	193.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
	Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.	Δρ.	1060.—
	Τραπέζης Ἠπειρωθεσσαλίας ...	»	201.50
	Β.ομηχ. Πίστεως τῆς Ἑλλάδος	»	73.—
	Τραπέζης Ἀθηνῶν.....	»	182.50
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
	Μεταλλουργείων Λαυρίου.....	Δρ.	150.50
	Σιδηροδρ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς..	»	427.—
	Σιδηροδρόμου Π. Α. Π.....	»	73.25
	Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας.....	»	128.50
	Ἑταιρ. Δημ. καὶ Δημ. Ἔργων	»	79.75
	Γεν. Ἑταιρίας Ἐργολήψιῶν...	»	325.—
	Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου...	»	245.—
	Πανελληνίου Ἀποθηκῶν.....	»	250.—
	Προσκτ. Σιδ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς	»	97.—
	Ἑταιρίας Μονοπωλίων.....	»	487.50
	Ἀεριόφωτος Ἀθηνῶν.....	»	500.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
	Εἰκοσέφραγκον μετρητοῖς.....	Δρ.	32.45
	Λίρα Ἀγγλίας.....	»	40.60
	Μίρα Τουρκίας.....	»	37.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ζήτησιν	Ὀφεσιν
Ἐπὶ Γαλλίας....	Δρ.	161.75	162.75
Ἐπὶ Ἀγγλίας...	»	40.80	41.10
Ἐπὶ Αὐστρίας...	»	336.75	340.75
Ἐπὶ Γερμανίας..	»	198.25	201.25
Ἐπὶ Τουρκίας...	»	—	37.30

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΛΟΥΒΡ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

☞ 123-125 ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ, ΕΝΑΝΤΙ ΧΡΥΣΟΣΠΗΛΑΙΟΤΙΣΣΗΣ, ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 123-125 ☜

Τμῆμα φωτισμοῦ

Ὅλα τὰ συστήματα τῶν λυχνιῶν, ὅλα τὰ μεγέθη πολυελαίων, λαμπῶν, φανῶν καὶ βραχιόνων ἠλεκτρικοῦ, τὴν μεγαλειτέραν συλλογὴν καὶ πλουσιωτέραν διὰ γκάζ, τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν λαμπτήρων ἀσετυλίνης, γκελολίνης καὶ μηχανημάτων ἀσετυλίνης, συλλογὴν πετρελαίου λαμπτήρων κρεμαστῶν, τραπέζης, φανῶν εἰσόδου, μετὰ τῶν νεωτέρων μηχανημάτων πετρελαίου, συστήματα Μιλιὸν, Ἠλεκτρὶκ, Ματαντὲρ, Λύγοὐστα, Οὐράνια καὶ λοιπὰ εἴδη, μετὰ τῶν παραρτημάτων των Πολύφωτα, πολυέλαιοι δι' ἐκκλησίας.

Τμῆμα πορσελάνων καὶ Φαγιάνς

Σερβίτσια τραπέζης ἐκ πορσελάνης, Limoge, Sèvres καὶ Carlsbad, ἐκ Τερκουὶτ, ἐκ φαγιάνς, ἐκ γρανίτου, μὲ διάφορα Dessins. Σερβίτσια τείου ἐκ πορσελάνης, φαγιάνς, περκουὶτ, nouveauté. Σερβίτσια νιπτῆρος μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν, ἐκ πορσελάνης, Limoge, Sèvres Carlsbad, φαγιάνς ἐκ γραίτου. Φλιντζάνια τείου, καφὲ, γάλακτος καὶ γαλλικοῦ καφὲ ἐκ φαγιάνς, πορσελάνης καὶ τερκουὶτ, μὲ διάφορα σχέδια, σχήματα διὰ πᾶν γοῦστο καὶ ἰδιοτροπίαν.

Τμῆμα πολυτελείας

Βάζα ἀνθέων, μαζολὶκ, τερκουὶτ, Mparpotin, ἀλαβράστου καὶ πορσελάνης. Μπιλιετιέραι ἐκ μετάλλου, κρυστάλλου, μαζολίκ. Ἐταζέραι ἐκ μετάλλου papier massé καὶ ξύλου. Τραπεζάκια κινέζικα ἐκ ξύλου καὶ ἐκ μετάλλου. Ἐπίπλα διὰ σαλόνια, δι' ξυλχὰς, καθέκλαι μετὰ τῶν τραπεζῶν, τράπεζαι διὰ τσάϊ. Paravent κινέζικα διὰ δωμάτια καὶ διὰ Σεμινὲ ἐξ ὀρειχάλκου. Βαλίτσες διὰ ταξείδια, ὅλα τὰ μεγέθη. Εἴδη ἀργυρᾶ· Γλυκοδοχεῖα, κουταλοδοχεῖα, ὀυλιέραι, μπισκοτιέραι, φαράσια τριμμάτων, σερβίτσια τείου καὶ λοιπὰ εἴδη ἀργυρᾶ. Κάδρα τοίχου, κολλῶνες ἐκ μαζολίκ, ἐξ εὐγενοῦς ξύλου. Σερβίτσια λυχνὰρ ἐκ μετάλλου, ἐκ ξύλου εὐγενοῦς καὶ ἐκ κρυστάλλου, τὰ νεώτερα σχέδια. Λάμπαι πατώματος μετ' ἀνθέων ἐκ μετάλλου bronz νικελὲ καὶ μαρμάρου. Ἀγάλματα ἐκ πορσελάνης ἐκ μπισκουὶτ, μαζολὶκ καὶ τερκουὶτ μετὰ τῶν κολωνῶν.

Τμῆμα κρυστάλλων

Σερβίτσια ποτηρίων ἐκ κρυστάλλου, ἐκ demi cristal, χρωματιστὰ, λευκὰ, καὶ μουσλὶν, τὰ νεώτερα σχήματα καὶ σχέδια. Δίσκους ἐκ κρυστάλλου, ἐκ πορσελάνης, φαγιάνς, καρυδέας, ἐβένου, papier massé καὶ ἐκ κρυστάλλου καὶ λοιπῶν εἰδῶν.

Filtre (διϋλιστήρια) συστήματος Paster καὶ τοῦ Ἄγγλου ὑδραυλολόγου Doulton, τὰ τελειότερα ἐξ ὅλων, ὅπως προλαμβάνητε τοὺς τύφους ἐκ τῆς ἀκαθαρσίας τῶν ὑδάτων.

Θερμάστραι Λοὺβρ, ἐκ γρανίτου Garantie, ἀπάντων τῶν μεγεθῶν, τὸ νεώτερον σχέδιον εἶδος Cheminée.

Τάπητες καὶ ποδοκαθαριστήρια μεγάλη Collection.

Τμῆμα μαχαιροπηρουνιῶν

Σερβίτσια μαχαιροπηρουνίων μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων των, ἀργυρωμένα, Cristofle, νικελὲ, ἀλπακὰ νεαργύρου, ἀλουμινίου, κοκκάλινα καὶ λοιπὰ εἴδη.

☞ ΚΑΙ ΟΛΑ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΣΑΣ ΒΙΟΥ, ΘΑ ΤΑ ΕΥΡΕΤΕ

ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΛΟΥΒΡ

☛ ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ - PRIX FIX ☚

ΟΣΑΙ ΠΑΣΧΕΤΕ
ΑΠΟ ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΙΝ
ΚΑΙ ΕΝΟΧΕΙΣΘΕ
ΑΠΟ ΠΙΤΥΡΙΑΣΙΝ

ΟΣΟΙ ΘΕΛΕΤΕ
νὰ ἔχετε ὡραίαν κόμην
ΑΝΓΝΩΣΑΤΕ

Ὁ ἰατρὸς κ. Ἰωάννης Ζυγουράκης μετ' ἐπίμονον μελέτην καὶ μακρὰν πειραματικὴν ἔρευναν κατώρθωσε νὰ ἐφεύρῃ φάρμακον, δι' οὗ ἀλανθάστως προλαμβάνεται ἡ πτῶσις τῶν τριχῶν, ἐπιτυγχάνεται ἀσφαλῶς ἡ στερέωσις καὶ ἀναφύησις τούτων καταστρέφεται δ' ἐντελῶς ἡ πityρίασις, ἥτις συχνότατα γίνεται ἀφορμὴ τῆς πτώσεως τῶν τριχῶν.

Τὸ φάρμακον τοῦτο, κατασκευασμένον κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φαρμακολογίας, ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ ἐνδυναμώνῃ τὰς ρίζας τῶν τριχῶν καὶ νὰ προσδίδῃ πρὸς τούτοις στιλπνότητα εἰς τὴν κόμην.

Ὁ κ. Ζυγουράκης ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν θεραπευθέντων ἐνταῦθα τε καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀναγγέλλει μετὰ πεποιθήσεως τὴν σκευασίαν του.

Πωλεῖται ἀντὶ δραχμῶν 4 ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ φαρμακεῖον κ. Ν. Ὀλυμπίου ὁδὸς Ἑρμοῦ 60, ἐν Πάτραις εἰς τὸ φαρμακεῖον Ι. Δαδιώτου, εἰς τοὺς ὁποίους δίδονται καὶ παραγγελίαι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μὲν ἀντὶ δραχ. 5 ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δὲ ἀντὶ φρ. χρ. 5.

ΒΩΛΟΙ
ΤΕΧΝΗΤΗΣ ΣΤΕΙΡΩΣΕΩΣ

Οἱ διασημότεροι τῶν ἐν Εὐρώπῃ Μαιευτήρων κατιδόντες τὴν ἀνάγκην τῆς τεχνητῆς στειρώσεως, κατέγειναν καὶ ἐφεῦρον διάφορα φάρμακα καὶ ἐργαλεῖα, ὅπως δι' αὐτῶν ἀποφεύγωσιν ἐντελῶς τὴν ἐγκυμοσύνην αἱ πάσχουσαι ἀπὸ χρονίας παθήσεις, ὡς τῶν πνευμόνων, καρδίας, νεφρῶν, δυσμορφίας, τῆς λεκάνης κτλ.: αἵτινες κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνην καὶ τοκετὸν, οὐ μόνον ἐπιδεινοῦνται, ἀλλὰ πολλάκις γίνονται ἀφορμὴ θανάτου. Ἓν δὲ τῶν φαρμάκων τούτων τὸ καὶ ἀναγνωρισθὲν **ὡς τὸ μόνον ἀσφαλὲς πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐγκυμοσύνης**, εὑρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ φαρμακείῳ **Α. Μ. Μπόγρη** ἐπὶ τῆς Αἰόλου 88 ὑπὸ τὸ ὄνομα **Βῶλοι τεχνητῆς στειρώσεως.**

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΑΝΑΛΥΣΕΩΝ
ΔΗΜ. Π. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ

16 Ὁδὸς Ἀγ. Εἰρήνης 16

Ὁ κ. **Δημητριάδης**, ἐκπαιδευθεὶς ἐν Παρισίοις ἐν τῷ Institut Pasteur καὶ τοῖς Χημικοῖς ἐργαστηρίοις τῆς **Βιολογικῆς Χημείας** ἐκτελεῖ: **Μικροσκοπικὰς ἐξετάσεις** πτυέλων, ἐξιδρωμάτων, ἐκκριμάτων παρασίτων τοῦ δέρματος καὶ τῶν τριχῶν. **Χημικὴν** καὶ **Μικροσκοπικὴν** ἀνάλυσιν οὔρων, ἀνάλυσιν τοῦ αἵματος, ποσοτικὴν, ποιοτικὴν καὶ μικροβιολογικὴν. **Ὀροδιαγνωστικὴν** πρὸς διάγνωσιν τῶν πυρετῶν. Καλλιέργειαι καὶ ἐνοφθαλμισμοὶ ἐπὶ ζώων πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς διαγνώσεως τῶν νόσων.

MALADIES
DE LA PEAU ET VÉNÉRIENNES

Le Docteur **KOKINOTIS** spécialiste
Reçois 8—11 et 1—4 hr Rue Socrates No 29 A.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ

Ὁ ἰατρὸς **Ἰω. Κοκκινώτης** εἰδικῶς ἐπὶ 5 ἔτη σπουδάσας ἐν Παρισίοις καὶ ἐντὸς τῶν νοσοκομείων Ricord καὶ St Louis τ' ἀνωτέρω νοσήματα.
Δέχεται 8—11 π. μ. καὶ 1—4 μ. μ.
Ὁδὸς Σωκράτους ἀριθ. 29 Α.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΥΠΝΟΥ
Η ΕΛΕΥΣΙΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΡΑΚΑ

231 Ὁδὸς Ἑρμοῦ 231

Ἀνακαινισθὲν καθ' ὁλοκληρίαν μὲ ἔπιπλα καὶ στρώματα νεώτατα, καθαριότητα, περιποίησιν, δωμάτια εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Ἐνοικιάζονται καὶ δωμάτια μηνιαίως, μετ' ἐπίπλων καὶ ἄνευ.

Τιμαὶ συγκαταβατικαί

ΩΦΕΛΙΜΩΤΑΤΗ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πωλεῖται εἰς ἐφθηνοτάτην τιμὴν ἀτμομηχανικὸν ἐλαιατριβεῖον, συγκείμενον ἐξ ἑνὸς ἀτμολέβητος δυνάμεως 16 ἵππων, ἐκ μιᾶς ἀτμομηχανῆς 12 ἵππων, ἐκ δύο ἀλωνίων τῶν ἐξαρτημάτων των καὶ λοιπῶν σκευῶν διὰ τελειοτάτην κίνησιν.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸν ἐν Πάτραις ἔμπορον κ. Γ. Παππαζαχαρίαν.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ

ΕΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

Ἀνέκδοτον τῆς κατακτήσεως τοῦ Μεξικοῦ

Εἰς τὴν ὑψηλοτέραν αἴθουσαν τοῦ ἀνακτόρου τῶν ἀρχαίων Βασιλέων, καθήμενος ἐπὶ κεδρίνου θρόνου, τοῦ καταστολίστου ἀπὸ πολύτιμα μέταλλα καὶ σπανιωτάτους λίθους, μὲ τὸν ἐκ λευκοῦ λίνου οὐρανὸν, τὸν βαστζόμενον ὑπὸ τῶν ὀκτὼ πτερύγων τῶν τεσσάρων χρυσῶν ἀετῶν μὲ τὰ ρουμπινένια μάτια, ὁ Αὐτοκράτωρ Μοντεζούμας, ὁ τελευταῖος Βασιλεὺς τοῦ Μεξικοῦ, αἰχμάλωτος τῶν Ἱσπανῶν κατακτητῶν, ἐρρίμβαζε μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλειστούς.

Προσκυνοῦντες πέριξ τοῦ θρόνου, κάτω ἀπὸ τὰς δέκα ὀκτὼ βαθμίδας—ἑκάστης συμβολιζούσης ἕνα μῆνα τοῦ Μεξικανικοῦ ἔτους—οἱ Κασίκαι καὶ οἱ εὐγενεῖς διεσκόπουν τρέμοντες τὴν ἀπαθῆ ὄψιν τοῦ αὐθέντου.

[illegible] ἐγόμιζε κανεὶς ὅτι τὸ Μέγα Ὄν εἶχεν [illegible] τὸν Αὐτοκράτορα εἰς ἑαυτὸν, ἐὰν [illegible] ἐστήθος του ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀναστενάζον μετὰ κόπου, ὑπὸ τὸ τετραπλοῦν χρυσοῦν περιδέραιον τῆς παντοδυναμίας, δὲν ἀνεκίνει τὸν αὐτοκρατορικὸν μανδύαν, τὸν κυανόλευκον, τὸν χρυσοῦφῆ καὶ διαποικίλτον ἐκ πολυτίμων λίθων, τὸν συγκρατούμενον ἀπὸ τῶν ὤμων διὰ τερατωδῶν σμαράγδων.

Μία βοὴ ἀσυνήθης ἤρχετο ἀπὸ τὰ τείχη, ἄτακτος καὶ μεγαλοπρεπής, ὡς ἐὰν ἦτο παλίρροιά τις ἰσημερινή, πλήττουσα τοὺς τοίχους τοῦ Ἀνακτόρου, διεκρίνοντο ἐνίοτε συρίγματα, κραυγαὶ καὶ ἐκρήξεις, ὡς συμπλοκὴ ἀνέμων, κυμάτων καὶ ἀνθρώπων.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων διαρκῶς κλειστοὺς, ὁ Μοντεζούμας ἐρρέμβαζε, χωρὶς νὰ φαίνεται παρατηρῶν, ὅτι ἡ βοὴ ὁλονὲν ἐπετείνετο. Καὶ αἴφνης, ἀσθενεῖς κατ' ἀρχὰς, ψίθυροι διέτρεχαν τοὺς εὐγενεῖς προσκυνητάς.

— Ὁ βασιλεὺς κοιμᾶται!...Ναὶ κοιμᾶται!...Σεῖς δὲν ἀκούετε;...Εἶναι ἀδύνατον αὐτὸς νὰ μὴ ἀκούῃ.....Ἴσως ἀπέθανεν!.. Ὄχι, ἐγὼ εἶδα νὰ λαμπυρίζουν τὰ πετράδια τοῦ περιδεραίου!...Ἐγὼ σᾶς λέγω πῶς ἀπέθανε. Δὲν ἀπέθανε, ρεμβάζει.....Πρέπει νὰ τὸν ξυπνήσωμεν γιατ' εἴμεθα χαμένοι... Ξύπνησέ τον, σὺ, Ματαχούακ! Ἐσένα σ' ἀκούει καμμία φορὰ χωρὶς νὰ θυμωθῇ....Ξύπνησε τὸν ἐν ὀνόματι τῶν πατέρων σου!...Ματαχούακ! εὐνουμένε τοῦ Βασιλέως, μίλησε σὺ ἐξ ὀνόματός μας!... Θὰ σοῦ δώσω ἐγὼ τρεῖς ἀπὸ τοὺς ὡραιοτέρους σκλάβους μου! δώσω τὴν πιὸ ἀγαπημένη κόρη μου!....

Ὁ Κασίκος ἀπὸ τὸ Χοντζολίπαν, ἀνέ... Ἐγὼ θὰ σοῦ [illegible] σεισε τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπε:

— Δὲν πρέπει νὰ τὸν ἐξυπνήσωμε τὸν βασιλέα! Συνομιλεῖ νοερῶς μὲ τὸ Μέγα Ὄν! Θὰ πέσω νεκρὸς ἂν τοῦ ὁμιλήσω, γιατὶ τὸ Μέγα Ὄν ζηλεύει.

— Ὄχι. Ξέρεις πολὺ καλὰ ὅτι ὁ ἀσχημος τῶν ξενων, ὁ Κορτὲζ τὸν ἐξυπνᾷ χωρὶς νὰ φοβῆται.

Περιφρονητικαὶ αἱ φωναὶ ἔγειναν δυνατώτεραι.

— Ἀνανδρε Ματαχούακ! Εἶσαι γυναῖκα! Οὔτε σκλάβου θάρρος δὲν ἔχεις! Νὰ ἦσαι καταραμένος. Θὰ τοῦ ὁμιλήσω ἐγώ... Ὄχι, ὄχι σύ... Μίλησέ του, μίλησέ του!... Σιωπή! Ἔρχονται!

Βαρεῖς κρότοι βημάτων, ἠχηραὶ συγκρούσεις ὅπλων, ἀντήχησαν εἰς τὴν αἴθουσαν ἀπὸ τὸν διάδρομον. Μία χεὶρ αἰθηρόφρακτος ἤγειρε τὸ βαρὺ παραπέτασμα τῆς πύλης καὶ εἷς ἀνὴρ ἐφάνη ἀκολουθούμενος ὑπὸ πολλῶν ἄλλων σιδηροφράκτων.

— Ὁ Κορτέζ! ὁ Κορτέζ!

Ρίγος τρόμου διετάραξε τοὺς Κασίκους.

Φορῶν τὴν περικεφαλαίαν, μὲ τὸ ξίφος γυμνὸν καὶ αἱματοβουτον, μὲ θώρακα αἱμοβαφῆ, διασχίσας τὸ πλῆθος τῶν προσκυνούντων εὐγενῶν, ὁ Φερνάνδος Κορτὲζ, ὁ Ἱσπανὸς Κατακτητὴς, προὐχώρησε πρὸς τὸν θρόνον, προηγούμενος τῶν ἐπιτελῶν του.

Οἱ Ἱσπανοὶ ἀρχηγοὶ ἐσταθησαν εἰς τὴν τάσιν τοῦ θρόνου. Ὁ Κορτὲζ ἀνῆλθε ταχέως τὰς δέκα πρώτας βαθμίδας. Χωρὶς οἱ ὀφθαλμοί του, ἀνοιχθέντες ἐπὶ τέλους, νὰ προδώσουν τὴν παραμικρὰν ἀνησυχίαν, ὁ Μοντεζούμας ἐκύτταζεν ἐρχόμενον τὸν Κορτέζ.

Καθὼς ἐπλησίαζεν, ὁ Μεξικανὸς μονάρχης ἔκλινε πρὸς τὰ ὀπίσω τὴν τιαροφόρον κεφαλὴν τοῦ προτείνων οὕτω τὸν λαιμόν του εἰς τὸν χάλυβα τοῦ κατακτητοῦ.

— Σὲ ἐπερίμενα, Μαλιντζίν...Κτύπα!

Ὁ Κορτὲζ ἥπλωσεν εἰρηνικῶς τὸ χέρι του.

— Δὲν θέλω τὸν θάνατόν σου, Βασιλεῦ! Θέλω τὴν βοήθειάν σου! τοῦ λέγει. Οἱ ὑπήκοοί σου, νομίζοντές σε αἰχμάλωτον, πολιορκοῦν τὸ ἀνάκτορόν σου διὰ νὰ σὲ ἀπελευθερώσουν...Θέλω λοιπὸν νὰ τοὺς ὁμιλήσῃς. Θέλω νὰ τοὺς εἰπῆς ὅτι εὑρίσκεσαι μεταξύ ἡμῶν τῇ θελήσει σου, ὅτι ἡμπορεῖς νὰ μᾶς ἀφήσῃς, ὁπόταν θελήσῃς, ὅτι εἶμεθα φίλοι σου, τοὺς ὁποίους ξενίζεις καὶ ὄχι φύλακές σου. Θέλω νὰ τοὺς εἰπῆς νὰ καταθέσουν τὰ ὅπλα, ν' ἀπομακρυνθοῦν, εἰδεμὴ....

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κορτὲζ ὀνέλαμψαν ὑπὸ τὴν περικεφαλαίαν καὶ τὰ δάκτυλά του ἐνετυπώθησαν εἰς τὴν λαβὴν τῆς ρομφαίας του.

— Θὰ περιμένω ἕως τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μόνον, ἐπεῖπεν ὁ Ἱσπανός. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν δ' ἐκείνην, ἐὰν δὲν ὑπακούσῃς, θὰ βασανίσω τοὺς εὐγενεῖς σου καὶ θὰ σφάξω τὰ παιδιά σου ἐνώπιόν σου—ἔπειτα θὰ ἀποθάνωμε μαζῆ, ὦ Βασιλεῦ.

Ἡ τιαροφόρος κεφαλὴ τοῦ μονάρχου ἔπεσε βαρεῖα μέσα εἰς τὰς παλάμας του... Ὁ Κορτὲζ ἀνέμενε τὴν ἀπάντησίν του. Ἡ βοὴ ἔξωθεν ηὔξανε, παταγώδης. Ὁ Μοντεζούμας ἐσηκώθη.

— Καλὰ, ἀπήντησε. Ὑπακούω, ὅπως καὶ ἐπερίμενα, πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωήν μου.

Πάντοτε ἀπαθὴς, μὲ τὸν μανδύαν συρόμενον ὄπισθέν του, ὁ Αὐτοκράτωρ κατῆλθεν βραδέως τὰς συμβολικὰς βαθμίδας. Διῆλθε διὰ μέσου τῶν αὐλικῶν, ἐκ νέου προσκυνούντων, ἐξῆλθεν — ἀκολουθοῦντος τοῦ Κορτὲζ μετὰ τῆς συνοδείας του — εἰς τοὺς μακροὺς διαδρόμους τοὺς βοῶντας ἀπὸ τὴν ὀχλοβοήν. Ἤκουεν εὐδιακρίτως τὰς κραυγὰς, τοὺς συρίγμοὺς τῶν λίθων καὶ τῶν βελῶν, τοὺς πυροβολισμοὺς τῶν ἱσπανικῶν μουσκέτων.

— Ὀβασιλεύς! Ὁ βασιλεύς! Ὁ εὐνούμενος τοῦ Μεγάλου Ὄντος! Ὁ υἱὸς τῶν Ἄστρων. Χαῖρε, Ἀδάμας τοῦ Οὐρανοῦ! Ἥλιε μοναδικέ! Ὄμμα καὶ βραχίων τῶν Μεξικλείδων! Βασιλεῦ Βασιλέων! Δέσποτα! Χαῖρε! Χαῖρε! Μοντεζοῦμα!

Ἑκατὸν χιλιάδες κραυγαὶ ἐξερράγησαν ὅταν οἱ τοξόται καὶ οἱ σφενδονῆται τῶν πέριξ τοῦ ἀνακτόρου δωμάτων ἀνήγγειλαν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἡγεμόνος εἰς τοὺς πολιορκοῦντας.

Μὲ τὴν ἀνακτηθεῖσαν παλαιὰν μεγαλοπρέπειαν, ὁ αὐτοκράτωρ διηυθύνθη πρὸς τὸν μέγαν κεντρικὸν πύργον, καὶ, ἀφήσας κάτω τὴν ἐναγώνιον συνοδείαν τῶν Ἱσπανῶν καὶ τῶν εὐγενῶν, ἤρχισε νὰ ἀνέρχεται τὴν ἐξωτερικὴν κλίμακα.

Σμῆνος λευκῶν γυπῶν περιίπτατο ὑπερθεν τῆς πόλεως, εἰς τὸ τραχέως κυανοῦν χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ. Ἐκ δυσμῶν ὁ ἥλιος ἔπεπτε ροδίζων τὰς κορυφὰς τῶν ἡφαιστείων καὶ τῶν ὀρέων, τῶν περιβαλλόντων τὴν κοιλάδα.

Ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ ὕψος τοῦ μνημείου, ὁ Μοντεζούμας περιέφερε γύρω του ἐν βραδὺ, νοσταλγικὸν βλέμμα. Μυριάδες μορφῶν ἦσαν ἐνεστραμμέναι πρὸς αὐτόν. Δριμεῖα ἄρα τοῦ ἔφερε ἄγριον ἄρωμα ἀνθέων, ἀναμεμιγμένον μὲ τὴν τραχεῖαν ὀσμὴν τῆς πυρίτιδος καὶ τοῦ αἵματος. Αἱ ζητωκραυγαὶ ἐξηκολούθουν ἐν βοῇ. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἔτεινε τὸ σκῆπτρον πρὸς τὴν γῆν καὶ ἡ γῆ ἐσίγησε. Τότε, ἀκουσθεῖσα ὑπὸ ὅλων, ἡ φωνὴ αὐτὴ ἔτεινεν ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων.

— Ἄνδρες, οἱ λευκοὶ κατακτηταὶ μὲ διέταξαν νὰ σᾶς ὁμιλήσω καὶ σᾶς ὁμιλῶ. Μὲ διέταξαν νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι εἶναι φίλοι μου καὶ ὅτι δὲν εἶμαι αἰχμάλωτος των, νὰ καταθέσετε τὰ ὅπλα καὶ νὰ ἐπιστρέψετε εἰς τὰς οἰκίας σας. Ὑπὸ τὸν ἥλιον αὐτὸν θὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν χώραν μας. Μὲ διέταξαν νὰ σᾶς εἰπῶ αὐτὰ καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω ὅτι ψεύδονται, ὡς πάντοτε ἐψεύσθησαν.

«Ἀκούσατε μόνον αὐτὰ ποὺ θὰ σᾶς εἰπῶ τώρα, ὦ ἄνδρες. Εἶνε οἱ τελευταῖοι λόγοι μου καὶ ἡ τελευτσία διαταγή μου. Ἠθέλησα νὰ γείνω σύμμαχος τῶν λευκῶν καὶ ἔγεινα τὸ παίγνιόν των. Τοὺς ἐγέμισα χρυσὸν καὶ μ' ἐγέμισαν δεσμά! Αὐτὸ συνέβη ἐπειδὴ δὲν ἠκολούθησα τὰς συμβουλὰς τοῦς Μάντεως. Ὁ Μάντις εἶχε προφητεύσει, ὅταν ἐφάνη τὸ ἄγνωστον ἄστρον μὲ τὴν μακρὰν οὐρὰν, τὸ ὁποῖον ἐβγῆκε πρὸ ὀκτὼ φορὰς δώδεκα σελήνων, ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴν θάλασσαν τοῦ τοῦ ὠκεανοῦ, εἶχε προφητεύσει ὅτι ἄνθρωποι λευκοὶ θὰ ἔλθουν ἀπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅτι ἔπρεπε νὰ λάβω τὰ μέτρα μου καὶ ὅτι τετέλεσται τὸ βασίλειόν μου. Ἐπάνω στὸν θυμόν μου διέταξα νὰ θανατωθῇ ὁ ἀπαίσιος Ἄγγελος καὶ διὰ νὰ μὴ ἀκούσω τοὺς θεοὺς, οἱ ὁποῖοι ὡμιλοῦσαν διὰ τοῦ στόματός του, δὲν μοῦ μένει πλέον τίποτε σήμερον ἀπὸ τὴν ζωήν. Καὶ ἔζησα πάρα πολύ.

«Ἄνδρες! Οἱ λίθοι τῆς γῆς αὐτῆς, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδυνήθην νὰ ὑπερασπισθῶ, ἂς σηκωθοῦν καὶ ἂς πέσουν ἐναντίον μου. Τὰ βέλη σας, τὰ καμωμένα ἀπὸ τὰ ξύλα τῶν δασῶν μας, καὶ τὰ ὠπλισμένα ἀπὸ τὸν σίδηρον τὸν ἐξηγρένον ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἔδαφος καὶ τὰ πτερωμένα μὲ τὰ πτερὰ τῶν ἀετῶν μας, ἂς ἔλθουν, ὡρυόμενα νὰ διαπεράσουν τὴν ἄνανδρον καρδίαν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ Αὐτοκράτωρ σας. Χαῖρε, λαέ μου!

Ὁ μονάρχης ἔτεινε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν ἥλιον τὸν δύοντα καὶ οἱ λίθοι ἀπὸ τὰς σφενδόνας καὶ τὰ βέλη ἀπὸ τὰ τόξα ἐσκίασαν τὸ τελευταῖον φῶς τοῦ Αὐτοκράτορος.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

☞ ΑΥΡΙΟΝ

ΤΟ ΚΥΚΝΕΙΟΝ ΑΣΜΑ
ΥΠΟ Ε. Ι. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ

ΑΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τοῦ «Σκρὶπ».

Εἰς τὸ προχθεσινὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Ἀκρόπολις» εἰς τὴν στήλην «Πεννιὲς ἀπὸ τὴν ἐπαρχιακὴν ζωὴν» ἐδημοσιεύθη διάφορόν τι πραγματευόμενον περὶ τῆς ἐκδόσεως δύο βουλευμάτων τοῦ Πλημμελειοδικείου Ζακύνθου. Καὶ διὰ τοῦ ἑνὸς μὲν παρεπέμπετο ὁ Σκοπιώτης Μόρφης ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου, «διὰ τραῦμα ἀπρομελέτητον καὶ ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς τελεσθὲν» κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐν Ζακύνθῳ ἑκδιδομένης ἐφημερίδος «Πατριώτης» Ἄγγελου Βερρίκιου, διὰ δὲ τοῦ ἑτέρου παραπέμπεται